

[Erhard Jakobsen.]

forslaget drejer sig om, er, om det vil være forsvarligt at lade staten få nogle færre indtægter som følge af, at andre slipper noget billigere i afgift. Også den betragtning er overfladisk.

Jeg har den fornøjelse at kende præsidenten for Danmarks Cykle Union særdeles godt, og han har fortalt mig, at det meget nemt kan komme til at gå sådan med indtægterne, i alt fald fra et par af de mindre cykelbaner, at hvis der ikke sker noget i den her foreslåede retning, bliver der ikke bare tale om, at staten nu går lidt ned i indtægt, men så bliver der tale om, at staten mister enhver indtægt, idet banerne ganske simpelt løber risiko for at måtte lukke efter i flere år at have givet underskud.

Dernæst vil jeg pege på, at lovforslaget i høj grad drejer sig om sport. Jeg ved godt, at der er mange mennesker her i landet — der er måske sågar nogle i det høje ting — der mener, at sport er noget, der må klare sig selv. De, der er tossede nok til at stå op om søndagen og gå ud og trille med en bold, må virkelig selv betale for fornøjelsen. På det punkt tror jeg man kan være ganske rolig; de, der er helt vilde med sport, spiller og betaler for fornøjelsen; ganske uanset hvordan forholdene er, driver de deres sport. Men der er heldigvis også folk i det høje ting, som har en anden opfattelse. Jeg ved, at f. eks. undervisningsministeren for nylig har givet udtryk for en helt anden opfattelse af sportens betydning for ungdommens opdragelse og for samfundslivet i dets helhed, og det er dette synspunkt, jeg gerne vil drage frem i denne forbindelse.

Jeg ved godt, at folketingets stilling til dette lovforslag ikke afgør tingets stilling til sporten generelt, men man kan ikke uden at tage stilling til sporten generelt tage stilling til dette lovforslag. Dansk idræt er kommet i den situation, at man knap nok kan konkurrere med idrætsudøvere i andre lande, fordi idrætten i andre lande mere og mere får en slags professionel karakter. Man betaler ikke idrætsudøvere, for så er de jo rent professionelle, og så er de udelukket fra at være med; men det sker gang på gang, at når vore amatører mødes med idrætsudøvere fra andre lande, mødes de med nogle, som lige har haft 6 måneders ophold på en idræts højskole, eller

som driver idræt i deres arbejdstid og har lidt arbejde i deres fritid. Det gør, at vor idræt bliver placeret i bageste række.

Så vil nogen sige: det, det drejer sig om, er jo blot, at der er nogen, som driver idræt; det er ikke resultaterne, det kommer an på! Dertil er at sige, at jo flere resultater der opnås af vore topidrætsmænd, desto større bliver interessen blandt drenge og piger i landet for at være med i den pågældende sportsgren. Derfor er resultaterne ikke uden betydning, og derfor er det et samfundsanliggende, at dansk idræt i sin helhed ikke stilles ringere, end idrætten er stillet i andre lande. Man skal ikke betale idrætsudøvere for deres sport; de tager betalingen hjem gennem sundhed og den fornøjelse, de har af at deltage i idræt. Men jo bedre man gør vilkårene for de folk, der skal lede idrætten og træne idrætsfolkene, desto bedre chancer giver man derfor idrætsmændene rundt omkring, hvor de skal konkurrere med folk fra andre lande.

Dette forslag omfatter kun en lille gren af sporten, men det er også kun få penge, det drejer sig om; og som jeg sagde før: det kan være penge, som statskassen ellers mister totalt. Hvis ellers denne præsident for Danmarks Cykle Union, som jeg talte om før, er pålidelig, ligger det sådan, at i de sidste 7 år har vore 3 cykelbaner haft underskud på driften af banerne, samtidig med at de tilsammen har betalt sådan noget som 3 mill. kr. ind i statens kasse, og det kan vist ikke siges at være en ligelig fordeling af de midler, som kommer ind.

Om man nu med dette lovforslag har fundet den rigtige måde at hjælpe på, kan man se på i det udvalg, som jeg går ud fra vil blive nedsat. Jeg er næsten sikker på, at både cykelsporten og hestesporten vil møde op i deputation for at tale med dette udvalg. Men i alt fald synes jeg, lovforslagets tendens er rigtig, og jeg håber meget, der vil være tilslutning til at føre det igennem; så må man i et udvalg finde den form, hvorunder man bedst gavner alle de sportsgrene, der her er impliceret.

Holger Hansen: Skal man betragte dette lovforslag ud fra det, der først falder i øjnene, nemlig at man herigennem foreslår en lettelse af skatten på spil, i dette tilfælde totalisatorspil, så kan det vist være rime-